

SANDEFJORD KOMMUNE
Skole- og barnehageetaten

Seksjon: **Administrasjonen**
Saksbehandler: **Tone Øhrbom**
Direkte innv.: **33416675**

1 av 1

Det kongelige kunnskapsdepartement
Postboks 8119 Dep

0032 OSLO

Deres ref.:

Deres brev av :

Vår ref.: (Oppgis ved svar)
07/5128-6/A10 &13

Dato:
18.12.2007

**SVAR - HØRING OM ENDRINGER I BARNEHAGELOVEN - UTTALELSE FRA
SANDEFJORD KOMMUNE**

Vedlagt oversendes høringsuttalelse fra Sandefjord kommune om endringer i barnehageloven.

Høringen ble behandlet i skole- og barnehageutvalgets møte 12. desember 2007. Saksfremlegg og vedtak følger som vedlegg, med tillegg av uttalelse fra Ressursgruppen for private barnehager i Sandefjord.

Med hilsen

Solrun Nistad Fleischer
skole- og barnehagesjef

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 07/5128

SS - HØRINGSUTTALELSE OM ENDRINGER I BARNEHAGELOVEN

Saksbehandler: Tone Øhrbom

Arkiv: A10 &13

Saksnr.: Utvalg

Møtedato

35/07 Skole- og barnehageutvalget

12.12.2007

Rådmannens innstilling til skole- og barnehageutvalget:

Rådmannen anbefaler at skole- og barnehageutvalget fatter følgende vedtak:

Sandefjord kommune gir følgende uttalelse til forslag om endring i barnehageloven:

1. Satsingen på barnehageplasser er svært positivt og et viktig bidrag til velferden for de barn og familier det angår. I tillegg er denne satsingen positiv for kommunens næringsutvikling. Det bør likevel ikke innføres lovfestet rett til barnehageplass. Begrunnelsen for dette er hovedsakelig:
  - a. Slik rett vil føre til økt saksbehandling og administrative kostnader.
  - b. Hvordan kommunen skal benytte knappe ressurser, bør i størst mulig grad avgjøres av den enkelte kommune selv. Statlig styring gjennom øremerking og rettighetsfastsetting reduserer muligheten for et levende lokaldemokrati. Kommunene er selv i stand til å se viktigheten av et godt barnehagetilbud.
  - c. Ytterligere fastsetting av rettigheter til likeverdige kommunale tjenester i Norge bør ikke lovfestes før kommunene har likeverdige økonomiske rammebetingelser.
2. Kommunens kostnader ved barnehagetilbudet bør finansieres gjennom rammetilskuddet, ikke som øremerkede midler eller skjønnsmidler.
3. Dersom staten lovfester rett til barnehageplass, bør
  - a. det være ett hovedopptak pr. år, og at hver enkelt kommune kan ta stilling til å øke ambisjonene ut over dette,
  - b. retten være knyttet til kommunegrensen,
  - c. reglene for opptak endres slik at det er kommunen som barnehagemyndighet som får ansvar for å tildele plasser.
4. Kommunens finansiering av ikke-kommunale barnehager bør
  - a. baseres på fritt kommunalt skjønn til å vurdere om ikke-kommunale barnehager som søker godkjenning, skal motta kommunalt tilskudd,
  - b. fastsettes gjennom lokal forskrift som vedtas av bystyret etter en lokal høringsprosess.
5. Forslag vedrørende datainnhenting til bruk i forskning og statistikk, anbefales.

Møtebehandling:

Skole- og barnehageutvalget behandlet saken i møte den 12.12.2007:

AP fremmet følgende forslag:

Sandefjord kommune gir følgende uttalelse til forslag om endring i barnehageloven:

1. Satsingen på barnehageplasser er svært positivt og et viktig bidrag til velferden for de barn og familier det angår. I tillegg er denne satsingen positiv for kommunens næringsutvikling.

FRP fremmet følgende forslag:

I punkt fire i kommunens uttalelse om finansiering av ikke-kommunale barnehager legges til et nytt underpunkt.

- d. Finansieringslovgivningen skal baseres på kunnskapsdepartementets alternativ 3.

Nytt punkt seks.

I § 8 i lovteksten fjernes teksten "I øvrige kommuner skal forholdene legges til rette for at samiske barn kan sikre og utvikle sitt språk og sin kultur."

Sandefjord kommune anser det ikke som nødvendig at alle Norges barnehager skal legges til rette for språk- og kulturutvikling av samiske barn. Dette bør være på frivillig basis, f.eks kan den aktuelle barnehagen søke kommunen om midler til denne oppgaven.

H fremmet følgende endringsforslag:

4. Kommunens finansiering av ikke-kommunale barnehager bør
  - a. baseres på fritt kommunalt skjønn til å vurdere om ikke-kommunale barnehager som søker godkjenning etter 2009 skal motta kommunalt tilskudd,

Nytt pkt 4C

Finansieringen av barnehagene i kommunen bør skje på en måte som er nøytral med tanke på fordelingen mellom kommunale barnehageplasser og plasser drevet av andre. Det bør være markedet som regulerer balansen mellom kommunale og ikke-kommunale barnehager, og ikke finansieringsordningen.

Det ble votert punktvis:

Ved alternativ votering mellom rådmannens innstilling til pkt 1. og AP's forslag til pkt 1., ble rådmannens innstilling vedtatt med 9 stemmer mot 2 stemmer. Midretallet besto av Arild Theimann og Henriette Elnan Steinsholt, AP.

Rådmannens innstilling til pkt. 2 ble enstemmig vedtatt.

Rådmannens innstilling til pkt. 3 a ble vedtatt med 9 stemmer mot 2 stemmer. Midretallet besto av Arild Theimann og Henriette Elnan Steinsholt, AP.

Rådmannens innstilling til pkt. 3 b ble vedtatt med 9 stemmer mot 2 stemmer. Midretallet besto av Arild Theimann og Henriette Elnan Steinsholt, AP.

Rådmannens innstilling til pkt. 3 c ble enstemmig vedtatt.

Ved alternativ votering mellom rådmannens innstilling til pkt. 4a og H's forslag til pkt. 4 a, ble H's forslag enstemmig vedtatt.

Rådmannens innstilling til pkt. 4 b ble enstemmig vedtatt.

H's forslag til nytt pkt. 4c ble enstemmig vedtatt.

FRP's forslag til nytt pkt. 4 d falt med 9 stemmer mot 2 stemmer. Midretallet besto av Alf Erik Monsen og Anne Bente Løvdal Nygård, FRP.

Rådmannens innstilling til pkt. 5 ble enstemmig vedtatt.

FRP's forslag til nytt pkt. 6 falt med 9 stemmer mot 2 stemmer. Midretallet besto av Alf Erik Monsen og Anne Bente Løvdal Nygård, FRP.

Skole- og barnehageutvalgets vedtak:

Sandefjord kommune gir følgende uttalelse til forslag om endring i barnehageloven:

1. Satsingen på barnehageplasser er svært positivt og et viktig bidrag til velferden for de barn og familier det angår. I tillegg er denne satsingen positiv for kommunens næringsutvikling. Det bør likevel ikke innføres lovfestet rett til barnehageplass. Begrunnelsen for dette er hovedsakelig:
  - a. Slik rett vil føre til økt saksbehandling og administrative kostnader.
  - b. Hvordan kommunen skal benytte knappe ressurser, bør i størst mulig grad avgjøres av den enkelte kommune selv. Statlig styring gjennom øremerking og rettighetsfastsetting reduserer muligheten for et levende lokaldemokrati. Kommunene er selv i stand til å se viktigheten av et godt barnehage tilbud.
  - c. Ytterligere fastsetting av rettigheter til likeverdige kommunale tjenester i Norge bør ikke lovfestes før kommunene har likeverdige økonomiske rammebetingelser.
2. Kommunens kostnader ved barnehage tilbudet bør finansieres gjennom rammetilskuddet, ikke som øremerkede midler eller skjønnsmidler.
3. Dersom staten lovfester rett til barnehageplass, bør
  - a. det være ett hovedopptak pr. år, og at hver enkelt kommune kan ta stilling til å øke ambisjonene ut over dette,
  - b. retten være knyttet til kommunegrensen,
  - c. reglene for opptak endres slik at det er kommunen som barnehagemyndighet som får ansvar for å tildele plasser.
4. Kommunens finansiering av ikke-kommunale barnehager bør

- a. baseres på fritt kommunalt skjønn til å vurdere om ikke-kommunale barnehager som søker godkjenning etter 2009, skal motta kommunalt tilskudd,
  - b. fastsettes gjennom lokal forskrift som vedtas av bystyret etter en lokal høringsprosess.
  - c. Finansieringen av barnehagene i kommunen bør skje på en måte som er nøytral med tanke på fordelingen mellom kommunale barnehageplasser og plasser drevet av andre. Det bør være markedet som regulerer balansen mellom kommunale og ikke-kommunale barnehager, og ikke finansieringsordningen.
5. Forslag vedrørende datainnhenting til bruk i forskning og statistikk, anbefales.

SAKSUTREDNING

Bakgrunn

Kunnskapsdepartementet har sendt utkast til endringer i barnehageloven på høring. Følgende endringer foreslås:

- Innføring av en lovfestet rett til barnehageplass for alle barn som har fylt ett år ved oppstart, med ett opptak i året.
- Innlemming av statstilskuddene til barnehager i inntektssystemet til kommunene, slik at kommunene får et helhetlig ansvar for barnehagesektoren.
- Finansiering av ikke-kommunale barnehager. Kommunen skal ha en fortsatt finansieringsplikt overfor eksisterende ikke-kommunale barnehager. Departementet presenterer to alternative finansieringsordninger for finansieringsbegrensning, fritt kommunalt skjønn eller begrenset kommunalt skjønn.
- Innhenting av nødvendige data i barnehagesektoren. For å gjennomføre langsiktige studier og for å følge forskjellige grupper gjennom utdanningsløpet er det nødvendig å samle inn og systematisere opplysninger om deltakelse i barnehagen på individnivå. Departementet foreslår derfor en lovhjemmel og en forskriftshjemmel i barnehageloven for innhenting av nødvendige data i barnehagesektoren.

Endringsforslagene medfører endringer i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven), jf. høringsnotatet side 45-47.

Bakgrunnen for endringsforslagene, er regjeringens mål om en rett til barnehageplass og innlemming av øremerkede statstilskudd til barnehager i rammetilskuddet til kommunene når full barnehagedekning er oppnådd.

Høringsfristen er 3. januar 2008.

Det henvises til høringsnotatet for nærmere betraktninger fra departementet om de ulike forslagene. Nedenfor gis en kort oppsummering av hva endringene innebærer samt rådmannens merknader. Egen uttalelse fra de ikke-kommunale barnehagene i Sandefjord følger som vedlegg. Rådmannen kommenterer noen av synspunktene i saken.

1. Rett til barnehageplass

Den individuelle retten til barnehageplass foreslås utformet omkring følgende hovedprinsipper:

- rettighetsfestes når full dekning er på plass
- gjelder barn som har fylt ett år når opptaket til barnehagen skjer
- hovedregel: Rett til tilbud innen kommunen
- kommunen skal selv finne det reelle behovet for barnehageplasser
- interkommunalt samarbeid mulig
- rett til godkjent barnehage tilbud innenfor barnehagelovens regler
- søkers behov og ønsker skal vektlegges
- krav om minimum ett opptak i året fra og med 2009
- langsiktig mål: To opptak pr. år
- flere opptak eller løpende opptak vil være mulig

Rådmannens vurdering

Rådmannen ser flere fordeler med lovfesting av rett til barnehageplass. Satsingen på barnehageplasser er et viktig velferdstilbud for barn og foreldre, og er samtidig positivt for kommunens næringsutvikling.

Imidlertid er rådmannen av den oppfatning at slik lovfesting vil medføre økt saksbehandling med tilhørende økte administrative kostnader. Dagens barnehagelov § 8, andre ledd, første setning lyder slik: *"Kommunen har plikt til å sørge for at det finnes et tilstrekkelig antall barnehageplasser for barn under opplæringspliktig alder"*. På bakgrunn av denne paragrafen kan ikke rådmannen se at lovfesting av barnehageplass, med tilhørende økte kostnader, er nødvendig for å nå statens mål om full barnehagedekning. Dagens bestemmelse gir kommunene en plikt til å sørge for et tilstrekkelig barnehagetilbud, noe kommunene vil jobbe for å oppfylle. Slik rådmannen ser det, vil en lovfesting av rett til barnehageplass redusere kommunens handlingsrom for lokal styring.

Rådmannen finner at argumentene mot en lovfesting av rett til barnehageplass veier tyngst, og støtter derfor ikke departementets forslag.

Dersom staten lovfester rett til barnehageplass, er rådmannens oppfatning følgende:

- Høringsforslaget knytter retten til barnehageplass til ett opptak pr. år i første omgang, med en langsiktig ambisjon om to opptak pr. år. Rådmannen har ingen merknader til at rettigheten knytter seg til ett tidspunkt pr. år, og vil finne det rimelig at den enkelte kommune tar stilling til om man vil øke ambisjonene ut over dette. Kommuner med god dekning vil trolig gå over til løpende opptak i barnehagene, men dette må kunne vurderes lokalt. Sandefjord kommune praktiserer i dag løpende opptak med ett hovedopptak pr. år i august.
- Høringsforslaget legger opp til at retten til barnehageplass knytter seg til kommunegrensen. De ikke-kommunale barnehagene i Sandefjord gir uttrykk for at de ønsker et interkommunalt samarbeid, slik at foreldrene kan velge om barnet skal gå i barnehage i hjemmemiljøet eller den kommunen foreldrene har sin arbeidsplass i. Ut fra brukernes synspunkt er dette forslaget en fordel, men en slik ordning vil gjøre det svært vanskelig for kommunene å planlegge kapasiteten. Rådmannen finner det hensiktsmessig om retten til barnehageplass knytter seg til kommunegrensen. For Sandefjord kommune vil dette løse dagens utfordringer med at barn fra andre kommuner opptar plasser i barnehagene i Sandefjord. Minsteavstander eller lignende vil være svært vanskelig å praktisere som avgrensning av retten.
- En viktig forutsetning for rettighetsfestingen av barnehageplass, er at kommunenes planlegging må ta høyde for en viss overdekning av antall barnehageplasser. Å etablere nye plasser tar noe tid både i forhold til tilrettelegging av lokaler og rekruttering av personell. Videre vil utviklingen av maksimalprisen foreldrene skal betale, utviklingen av kontantstøtten, det lokale arbeidsmarkedets variasjoner, arbeidsinnvandringen, nedlegging av ikke-kommunale barnehager med videre, påvirke balansen mellom tilbud og etterspørsel etter barnehageplass i betydelig grad.
- Statens overføring av ressurser til kommunene må ta høyde for den overdekningen av barnehageplasser kommunene vil være avhengig av å ha til enhver tid. Flexibilitet i

forhold til kvalitetskrav overfor bygninger og bemanning på midlertidig basis kan også være et viktig virkemiddel for å møte svingninger i etterspørsel.

- I dagens barnehagelov er det et krav om at kommunen skal legge til rette for en samordnet opptaksprosess. Videre er det en plikt for alle godkjente barnehager til å samarbeide om opptaket. Departementet stiller spørsmål om denne bestemmelsen bør strammes inn hvis kommunen blir pliktsubjekt og skal oppfylle retten til barnehageplass. Rådmannen opplever at samordnet opptak i Sandefjord i realiteten er en samordnet søkeprosess, og rådmannen støtter derfor departementets forslag. Konkret foreslår rådmannen at kommunen som barnehagemyndighet, får ansvaret for å tildele barnehageplasser, og at den enkelte barnehageeier håndterer det praktiske i forhold til opptakssystem og tilbudsbrev.

2. Rammefinansiering

Når full barnehagedekning er på plass, trolig fra 2010, legges det opp til overgang fra øremerking av tilskudd til barnehagedrift til rammefinansiering.

Modellen for rammefinansiering vil bli omhandlet i kommuneproposisjonen for 2009, og vil bli sett i sammenheng med endringer i inntektssystemet samme år (jf. Sørheimutvalget mv.). Kommunal- og regionaldepartementet vil i samarbeid med Kunnskapsdepartementet utarbeide egne kostnadsnøkler for barnehage.

Rådmannens vurdering

De ikke-kommunale barnehagene i Sandefjord stiller seg skeptiske til departementets forslag om å innlemme øremerkede tilskudd til barnehager i kommunens rammeoverføring. De antar at dette vil medføre store ulikheter mellom kommunene og innen den enkelte kommune i forhold til kvaliteten i barnehagetilbudet.

Rådmannen slutter seg entydig til forslaget om overgang til rammefinansiering av barnehagesektoren når full dekning er på plass.

Det er imidlertid av stor betydning at dette skjer på en måte som

- sikrer full utgiftsdekning for hver enkelt kommune,
- sikrer den enkelte kommune mulighet for å holde en viss overdekning i antall plasser, og
- er nøytral med tanke på fordelingen mellom kommunale barnehageplasser og plasser drevet av andre. Det vil være store forskjeller i andel kommunale plasser både mellom kommunene og i den enkelte kommune over tid. Det bør være markedet som regulerer balansen mellom kommunale og ikke-kommunale barnehager, og ikke finansieringsordningen fra statens side.

Rådmannen synes det er positivt at kommunene gis tid og mulighet til å omstille seg ved at rammeoverføringen gjennomføres med en overgangsordning.

3. Finansiering av ikke-kommunale barnehager

Finansieringsplikt for kommunen og kommunal skjønnskompetanse

I forbindelse med overgang til rammefinansiering av barnehagesektoren, foreslår departementet å pålegge kommunene å fortsatt finansiere eksisterende godkjente ikke-

kommunale barnehager. Selv om den frie etableringsretten videreføres, foreslår departementet at kommunen gis en skjønnsmessig adgang til å vurdere om ikke-kommunale barnehager som søker godkjenning etter 2009, skal motta kommunalt tilskudd.

Departementet vurderer to typer kommunal skjønnskompetanse; fritt kommunalt skjønn og begrenset kommunalt skjønn. Fritt kommunalt skjønn gir kommunen stor frihet til selv å avgjøre hvilke nye barnehager som skal gis finansiering eller ikke, og dermed muligheten til å styre tilbudet ut fra flere forhold. Begrenset kommunalt skjønn innebærer en skjønnsmessig vurdering, basert på nærmere angitte kriterier, av følgene av finansiering av hver enkelt barnehage.

Finansieringsordning

Høringsdokumentet skisserer to hovedalternativer for overføring av tilskudd til ikke-kommunale barnehager:

Alternativ 1: Lokal forskrift for beregning av tilskuddet

Dette alternativet

- vil bety et kommunalt utformet regelverk
- vil åpne for ulike løsninger i kommunene
- vil sikre tilskudd til alle ikke-kommunale barnehager som er godkjent i løpet av 2009
- vil sikre ikke-kommunale barnehagers innflytelse ved utforming av lokale regler
- blir innført i 2010 for å gi kommunene og ikke-kommunale eiere god tid til forberedelse

Alternativ 2: Statlig regulering av finansieringsnivået i loven

Alternativet vil

- bety at staten regulerer nivået på tilskuddet
- bety krav til en gitt prosentsats av gjennomsnittlig kommunal kostnad pr. plass
- sikre de ikke-kommunale barnehagene en minimumsfinansiering
- sikre likt tilskudd til alle ikke-kommunale barnehager innad i kommunen
- bety at en fast prosentsats gjør det nødvendig for mange barnehager å redusere sine kostnader

Rådmannens vurdering

Balansen mellom kommunale barnehager og barnehager drevet av andre, er forskjellig kommunene imellom og innen hver enkelt kommune over tid. Dersom rett til barnehageplass lovfestes, vil det være kommunen som har det hele og fulle ansvaret for at alle med rett til barnehageplass, får plass.

Uavhengig av en kommunal plikt til å oppfylle retten til barnehageplass, ønsker rådmannen at overføring av tilskudd til de ikke-kommunale barnehagene bør skje via kommunene, og etter et lokalt fastsatt regelverk. Rådmannen er av den oppfatning at den enkelte kommune må gis kontroll på tildeling av tilskudd når statlige tilskudd inkluderes i rammeoverføringen. Hvis for eksempel en ikke-kommunal barnehage legges ned på grunn av sviktende økonomi, må kommunen kunne vurdere alternativt å tilføre den aktuelle barnehagen ytterligere tilskudd kontra å etablere ny kommunal barnehage dersom nedleggningen vil resultere i underdekning på barnehageplasser i kommunen. De ikke-kommunale barnehagene er en del av den kommunale tjenesteproduksjonen, og må derfor følge svingningene i markedet på lik linje

med de kommunale barnehagene. Regelverket må ikke være til hinder for at kommunen kan forvente dette av de ikke-kommunale barnehagene. Rådmannen støtter departementets syn i høringsnotatet om at barnehagene må ha evne til å tilpasse seg endringer i tilbudet.

De ikke-kommunale barnehagene i Sandefjord ønsker lovregulert finansiering av ikke-kommunale barnehager der tilskuddsnivået blir det samme som for kommunens egne barnehager. Etter rådmannens syn må det ligge fast at kommunale og ikke-kommunale barnehager i forbindelse med tilskuddsberegningen skal behandles etter prinsippet om økonomisk likeverdig behandling. Nærmere definisjon av økonomisk likeverdig behandling vil fremgå av lokal forskrift. Det må imidlertid legges til rette hjemmel for at kommunene kan stille de samme kvalitetskrav til ikke-kommunale som kommunale barnehager.

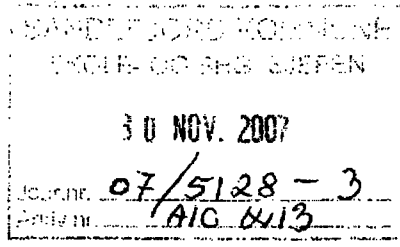
Innlemming av statlige tilskudd i kommunens rammeoverføring, tilsier at kommunene samtidig gis et verktøy for å styre barnehagetilbudet. Rådmannen ønsker et fritt kommunalt skjønn hva angår finansieringsbegrensning av nye ikke-kommunale barnehager som godkjennes etter 2009.

4. Innhenting av nødvendig data i barnehagesektoren

Rådmannen støtter departementets forslag knyttet til datainnhenting til bruk i forskning og statistikk.

Dokumenter i saken (trykte vedlegg):

1. Høringsnotat
2. Uttalelse fra Ressursgruppen for private barnehager i Sandefjord

Høringsuttalelse ad.ny barnehagelov

Kap.1 Bakgrunn for endringsforslagene

Å få en lovfestet rett til barnehageplass, anser vi som positivt for barn og foreldre. Vi viser for øvrig til notat fra PBL som er datert Bodø 21.11.07, senere omtalt som PBL-notat.

Kap.2 Barnehagesektoren i dag

Under disse beskrivelsene synes vi det er viktig å påpeke at da kommunene fikk et lovpålagt ansvar for finansieringen av ikke-kommunale barnehager, førte dette til store forskjeller fra kommune til kommune. Enkelte kommuner fikk mange klager, og det måtte etter hvert presiseres at den enkelte ikke-kommunale barnehage skulle ha minimum 85% av hva en kommunal barnehageplass kostet. Dette er viktige erfaringer som departementet er nødt til å ta med i sine videre vurderinger. Vi bør opprettholde finansieringen som i dag, fram til det er full dekning og et stabilt marked etter ny og lavere makspris.

Kap.3 Rett til barnehageplass

Vi stiller oss positive til departementets forslag om å innføre rett til barnehageplass fra barnet er fylt 1 år. Interkommunalt samarbeid synes vi er viktig å fortsette med, slik at foreldrene kan velge om barnet skal gå i barnehage i hjemmemiljøet eller for eksempel i den kommunen de har arbeidsplassen sin. Vi mener at brukernes ønsker og behov alltid skal være retningsgivende. Ved full dekning, vil det nødvendigvis bli noe overkapasitet. Det må settes fokus på hvordan dette skal håndteres og hvem som skal dekke disse kostnadene.

3.4.4

Innføring av to opptak i året, ser vi at vil bli svært vanskelig i praksis. I og med at det ikke er noen naturlig avgang mer enn en gang i året, vil det da i vårhalvåret kunne bli svært store barnegrupper. Dersom det skal innføres to opptak i året, må det kompenseres økonomisk slik at en kan a) operere med tomme plasser eller b) ansette midlertidig hjelp etter behov når antall barn øker. De fleste ikke-kommunale barnehager, vil ikke ha noen mulighet til å ta inn flere barn i gruppene da kapasiteten både i bygget og i personaltetthet er maksimalt utnyttet. Det er heller ikke lett å skaffe kvalifisert hjelp. Vi har imidlertid forståelse for at det kan være et ønske å korte ned ventetiden. Dette må da gjøres i det samordnede opptaket slik at søknadstidspunkt blir et kriterium som må tas hensyn til.

3.5.1

Vi er enige i at økt etterspørsel som følge av makspris kan være av begrenset betydning, men vi mener departementet ikke bør velge å se helt bort fra det. I så henseende bør det kanskje legges inn en tidsramme for kommunene som gjør det mulig å ta hensyn til eventuelle endringer i søknadsmassen.

Kap.4 Rammefinansiering

Vi har forståelse for at departementet ønsker å innføre rammefinansiering ut fra ønske om lokale tilpasninger og at det kan knyttes til lovfestet rett til barnehage. Vi er imidlertid svært skeptiske til dette ønsket fordi vi har erfaring med at de ulike kommunene ikke oppfyller lovens intensjoner. Vi viser til undersøkelsen av 25 kommuner og bruk av skjønnsmidler. Enkelte kommuner kommer heller ikke gunstig ut i forhold til inntektssystemet for kommunene. Dette vil føre til at barnehagetilbudet vil bli svært forskjellig i forhold til kvalitet og mangfold. Dette mener vi barn og foreldre ikke er tjent med. Vi skal ha lokale variasjoner i barnehagetilbudet, men ikke forskjeller som gjør at noen barn får dårlige oppvekstvilkår og andre svært gode. I høringsnotatet står det : "Staten må derfor styre barnehagesektoren

gjennom lov istedenfor gjennom øremerkede midler" s.19. Vi mener at all erfaring etter innføring av makspris til barnehager, viser at dette ikke er mulig for å få til en likeverdig behandling av barnehager. Og da har vi hatt både øremerkede midler og lovgrunnlag.

Kap.5 Finansiering av ikke-kommunale barnehager

Vi er helt enige i at offentlige midler til barnehagedrift selvfølgelig skal brukes til barnehagedrift.

Vi mener departementet må fastsette som mål at ikke-kommunale barnehager skal ha samme nivå på offentlige tilskudd som kommunale. Vi mener at de kommunale barnehagene likevel nyter godt av stordrift i f.h.t regnskap, revisjon, strøm, forsikringer osv.osv. Erfaringene i egen kommune er at da tilskuddet økte fra 85% til 95%, var det nesten ingen barnehager som fikk tilskudd etter kostnadsdekning. Samtidig er det slik at når det skal regnes 85% eller 95% av tall som for den enkelte kommune kan være 0, sier det seg selv at full likebehandling vil det ikke under noen omstendighet bli. Vi mener derfor at det i lovs form må ytes full likebehandling i forhold til kommunens eget bruk. I tillegg må systemet med finansiering være forutsigbart for den enkelte barnehageeier. Vi viser for øvrig til PBL-notat.

Under forutsetning om full likebehandling foreslår vi å gå inn for alternativ 4 hvor siste avsnitt kunne lyde:

Kommunen har plikt til å gi tilskudd til godkjente ikke-kommunale barnehager tilsvarende det barnehager eid av kommunen i gjennomsnitt mottar i kommunalt tilskudd.

Sandefjord 27.11.07

Fra ressursgruppen for private barnehager i Sandefjord

V/ Liv Kristin Eggen

